

A. Torras, *Berg*, 20.

PRON. POP. *puřěč* a Borredà i a Ripoll (Casac. 1920). *Puřěč* és també el que jo he sentit a molts llocs circumdants, des de 1926, així com a Santpedor, i al mateix *Puig-reig* (1931, Ll 29 197), si bé tinc nota 5 d'un manresà que pronunciava *puřěč*.

MENCIONS ANT. 839: *Puio Regis* (*Acta C. SdUrg.*, nº 244); 984: «in comitatu Bergitano, de aliquid alaudio --- in ape. de Sti. Martini de *Puga Regis*, in locum q. d. Tedgera» (MiretS., *Templ.* 10 171n.); 1078: «*Puio Regis* --- *Pudio Regis*» (MiretS. *RHisp.* XLVI, 261); S. XII, s.d.: *Pugregs* (*Cart. Poble*, 18); 1236-50: «*Puigreg* --- *Puygreix*» (*BABL* VII = XIII, 180); 1281: «castrum *Podium Regum*» 15 (*Font i Rius, C.d. p.*, § 345); 1359: *Puig Reig* (*CoDoACA* XII, 68).

Semànticament és clar que significava 'puig reial, puig de reis, o del rei'. No hi ha objecció a admetre que la base sigui precisament *PODIUM REGIUM* com dic en el *DECat.* VII, 212a18, si bé no descarto, ni 20 es pot descartar que surti de *PODIUM REGIS*; veg. allí mateix paral·lels en NLL cat. menors: *Font de Reig, puig de Reig* (lin. 18-19); escau afegir-hi *Tor de Reg*, a. 1268, si bé aquest lloc ja era de Bages i no Berguedà. En tot cas, el detall de les mencions anti- 25 gues no té una gran rellevància en una qüestió així, car són majorment en baix llatí i són molt suspectes de resultar de llatinitzacions clericals de poca o incerta antiguitat. En particular notem que en cat. antic es presenta la forma *reig*, amb el paper del 30 mot modern *rei* (ib. 211b57-212.13), i que el mot *reig* en diversos sentits secundaris sembla també venir de *REGE* (ous de *reig, peix, reig* etc. Un poc més d'importància pot tenir la forma *Puđa Regis* i *Puđaređ* de 984 i 1184, que si bé minoritària, po- 35 dria semblar prolongament d'una base *PODIA REGIS* 'puigs del rei', en plural neutre (refeta després com *Puig-reig*), tal com hem vist en *Pujamanya, Puigmaçana, Puigsallança*, cf. *Puigfrancor*; i aquesta sí que postularia el genitiu *REGIS* i no pas l'adj. 40 *REGIUS*. En definitiva, tota la qüestió té escassa importància puix que el sentit resta el mateix.

Segueixi la sèrie dels noms compostos, units per 45 l'article arcaic *sa, s'* provinent de *IPSA, IPSE*. El sentit del 2n. membre, en la major part és clar, i sovint bastarà enumerar-los.

Puigsacalm, V. *calm* f. (*DECat.*; i també diuen 50 *Puigsacau*, *DECat.* s. v. *trencar*).

Puigsafont

PUIGSAGUÀRDIA

PRON. *putsəgordi*, a Centelles: és el cim culminant

de les cingleres que dominen Centelles pel ponent, al NO. de la vila (1924, exc. 18): els barons del gran castell de Centelles devien tenir-hi guàrdia o sentinelles permanents, que els avisarien molt abans de 5 cap atac.

PUIGSALLANÇA

Entre Santa Pau i St. Aniol de Finestres: és el cim més alt i prominent, però bastant ample de la Serra de Finestres. Pot semblar un cpt. amb *llança*: una comparació insòlita i que no lliga gaire amb la forma d'aquest puig; més aviat seria en el sentit pastoral (tret del verb *llançar*) que hem documentat en diversos derivats i NLL en l'art. *Puigllançada* (supra) però això sol revestir la forma *llançada* o *llançar*; i com que tampoc el terreny magre i inhòspit d'aquells cims indueix a la idea d'engegar-hi ramats, és més versemblant veure-hi un derivat neutre plural *PODIA SALIENTIA* 'puigs sobresortints'; com sigui que en lloc de *Sallent* *SALIENTE*, té gran, extensió toponímica la variant *Sallants*: p. ex. *Capsallants* (*DECat.* VII, 628a12); *Ios Sallants* (626a21, 628a12); que ha arribat a descabdellar un verb complet *sallar* 25 (628b38ss.). Doncs: **Puja-sallença* remodelat en *Puigsallança*.

PUIGSAQUERA

Dins la península del Cap de Creus (entre La Selva i Roses) (XLV, 112.18), format amb *quera*, augmentatiu de *quer* 'roca' (*DECat.* VI, 927a33-53b15ss., 36), sembla haver-hi un duplicat cap a Peralada (*B DLC* IX, 351).

Puig-sa-sucra, format amb *sucra* variant alterada de *suca* 'puig, pic' (*DECat* VIII, 134b5 ss., cf. *sucre* ib. 140).

Plurals:

PUIGSESARQUES

Turó entre Biert i Granollers de Rocacorba (XLV, 127), amb *arca* en el sentit megalític (*DECat.* I, 355a51-b7 i n. 1). No lluny d'això, *Puig-ses-terrasses*. Granollers de R. (XLV, 107).

PUIGSARBOÇ

Munt. de Riells de Montseny (cap als Vimeners), oït *pučšerbòs* a Mn. Ribot: deu ser un puig on abunden els arboços (cf. l'etim. d'*Arbúcies*, vol. II) més aviat que *puig herbòs*, com pron. un pagès d'allí (LV, 95, 98, 99).